

РЕШЕНИЕ

№ 911

гр. София, 09.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 11.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **10231** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10а от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на К. В. Т., [дата на раждане] в [населено място], гражданин на Руската федерация, против отказ за издаване на виза С от 07.08.2024г., издаден от завеждащ консулската служба в Посолството на Република България в [населено място], Руската федерация.

Жалбата е уточнена с молба от 04.11.2024г. Жалбоподателката твърди, че отказът е незаконосъобразен. От години има силна връзка с България, притежава собствено жилище в [населено място], за което редовно плаща данъците си, майка ѝ живее в страната повече от петнадесет години и тя всяка година посещава България, като това е първия път, в който ѝ е издаден отказ. Счита, че отказът е постановен в резултат на грешка или объркване и най-вероятно става въпрос за съвпадение на имената или са я приели за някой друг. Моли отказът за издаване на виза да бъде отменен

Ответник, завеждащ консулската служба в Посолството на Република България в М., Руската федерация, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, представя административната преписка. В писмени бележки излага доводи за законосъобразност на оспорвания отказ и моли обжалването да бъде отхвърлено. Не претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и

правна страна следното:

Със заявление за издаване на виза от 04.07.2024г. жалбоподателят К. В. Т., гражданин на Руската федерация, е подала до Посолството на Република България в [населено място], Р. федерация, искане за издаване на виза за краткосрочно пребиваване тип С. В заявлението жалбоподателката е посочила, че целта на пребиваването ѝ в страната е посещения на роднини и приятели.

Към заявлението са приложени копие на паспорт с предходни визи за влизане в България, нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот от 16.07.2012г., с който жалбоподателката купува апартамент в [населено място], квитанция за платен данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за 2024г. за имота и др. документи, доказващи наличие на средства и застраховка, съгласно изискванията на Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г. /, обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г./ Наредбата/.

На 08.08.2024г на жалбоподателката е връчен обжалваният в настоящето производство отказ на виза. В стандартния формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза е посочено, че визата е отказана на основание, че: “една или повече държави членки Ви считат за заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност” .

Пред съда от ответника е представена и разпечатка от електронната визова система, в която е посочено, че целта на пътуването е частно посещение, разходите за пътуване и издръжка се покриват от самия кандидат. Отражено е, че становището на ЗКС е положително, като е полето за бележки при регистрацията на молбата е посочено, “Приложение VI на Визовия кодекс, т.7 - една или повече държави членки Ви считат за заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност”. Като текущ статус е посочено : “отказана със съгласуване”.

В хода на съдебното производство от МВР, дирекция “Миграция” и Държавната агенция за национална сигурност (ДАНС) са изисквани и представени доказателства във връзка със заявлението на жалбоподателя за издаване на виза 04.07.2024г. От дирекция „Миграция“ МВР с писмо рег. № 536400-93187 от 13.11.2024г., във връзка с искане за предоставяне на становище от извършена съгласувателна процедура по искане за издаване на виза, началникът на отдел ЗМБГ в дирекция „Миграция“ – МВР уведомява съда, че издаването и съгласуването на визи тип С е от компетентността на МВНР.

От ДАНС са представени писма и справка рег. № RB 202001-001-03-М-6-2460/02.08.2024г., заведени в отделен класифициран том към делото при спазване изискванията на Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ), заедно с отрицателно становище на ДАНС по искането за издаване на виза на К. В. Т., обективизирано в писмо до директора на дирекция „консулски отношения“ в МВНР с рег. № М-11814/ 02.08.2024г. .

От жалбоподателя в хода на съдебното производство не са ангажирани допълнителни доказателства. От ответника са представени доказателства за компетентността на органа, издал оспорвания отказ.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи: Жалбата до съда е подадена от надлежна страна - адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съгласно разпоредбата на чл.10а, ал.1 от ЗЧРБ, отказите за издаване на визи могат да се обжалват по реда

на Административнопроцесуалния кодекс относно тяхната законосъобразност. Следователно, подадената жалба е ДОПУСТИМА.

При разглеждане по съществуващото на спора, съдът намира следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Нормата на чл.8 от ЗЧРБ предвижда, че чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква. Съгласно чл.9г, ал.1 от ЗЧРБ, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България и следователно те отказват издаването на виза.

Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г. /, обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г./ - "Наредбата"/ НУРИВОВР. Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл.10 от ЗЧРБ. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанието за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице. Първият екземпляр се връчва или изпраща на кандидата, а вторият се прилага към заявлението за издаване на виза и придружаващите го документи.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, трети секретар, завеждащ "Консулска служба" в Посолството на Република България в [населено място], Р. федерация, видно от приложените към преписката Заповед № 95-00254 от 03.10.2011г. на министъра на външните работи и Заповед № 95-00-209/29.03.2024г. на външните работи и Заповед № 71 от 31.10.2022г. на посланика на Република България в [населено място], с която М. Н. К., Завеждащият консулската служба е определен за длъжностно лице. което да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формулярите по Приложение № 7 към чл.34, ал.1 и по Приложение № 8 към чл.34, ал.2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, съдържащи уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза.

Отказът е издаден в писмена форма, но не съдържа конкретни фактически основания, въз основа на които е прието, че са налице посочените основания, че една или повече държави членки считат апликанта за заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност - словесната формулировка на разпоредба на чл.32, пар.1, т. vi) от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс), отразен в т. 7 на Приложение VI на Визовия кодекс – Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза. В обхвата на посочената разпоредба попада и хипотезата на чл. 10,а чл.1,т.1 от ЗЧРБ, според

който издаването на виза се отказва на чужденец, когато с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност. В чл.10а, ал.3 от ЗЧРБ е предвидено, че мотивите за отказите за издаване на визи по чл.10, ал. 1, т. 1 – 3, както и когато разкриването на данните и обстоятелствата, въз основа на които е взето решението, засягат или биха могли да засегнат непосредствено външната политика и международните отношения на Република България или националната сигурност, се посочват в отделен документ, изготвен от съответните компетентни органи. В случай че този документ съдържа класифицирана информация, той се съставя по реда на Закона за защита на класифицираната информация. От посочената разпоредба следва, че наличието на основание по чл.10, ал.1, т.1 ЗЧРБ дава възможност мотивите от една страна да се съдържат в друг документ, различен от стандартния формуляр за отказ, а от друга, да са посочени в отделен документ, изготвен от органи, различни от издателя на отказа на виза – от съответните компетентни органи, в случая тези от ДАНС.

Тази възможност е предвидена и в чл. 32, пар. 2 от Визовия кодекс, в който е предвидено, че държавите членки могат да добавят допълнителни документи в подкрепа на решението за отказ на виза предоставено чрез стандартния формуляр, посочен в приложение VI, на официалния(-те) език(-ци) на държавата членка, която е взела окончателното решение по заявлението, и на друг официален език на Съюза, в случаите, когато заявлението не е подадено чрез ПКВ на ЕС. В настоящия случай конкретните фактически основания за издаване на оспорения отказ на виза се съдържат в представената от ДАНС справка и приложеното писмо, съдържащи класифицирана информация и съставени по реда на Закона за защита на класифицираната информация, са отделени в отделен том към делото. Тази справка е съставена преди издаване на постановения отказ на виза, поради което е част от преписката по издаването му. Поради изложеното, съдът намира, че са налице мотиви за издаване на оспорения административен акт - отказ за издаване на виза вид “С и в случая е спазено изискването за мотивиране, като част от мотивите са в отделен документ, издаден от съответния компетентен орган – ДАНС, съставен по реда на ЗЗКИ.

Както е посочено в Тълкувателно решение № 16 от 31.ІІІ.1975 г., ОСГК, което в тази част не е изгубило сила, не е необходимо да съвпадат по време издаването на административния акт и излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Ако административният акт е издаден на основание на такива подготвителни документи, изложените в тях съображения са такива и за издаването на самия акт. В тази хипотеза попада и настоящият случай, още повече, че с оглед съдържащата се в становището на ДАНС класифицирана информация, специалният закон предвижда, те да бъдат отделени от формуляра за отказ. Тази възможност в случая е и законово закрепена в разпоредбата на чл. 32 , апр.2 от Визовия кодекс и чл. 10а, ал. 3 от ЗЧРБ.

Обжалваният отказ е издаден при спазване на административно производствените правила.

Съгласно чл.9е от ЗЧРБ, условията и редът за издаване, отказ за издаване, анулирането и отмяната на визи и за определяне на визовия режим се определят с

наредба на Министерския съвет, а условията и редът за съгласуване на заявленията за издаване на визи се определят с инструкцията на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност". В чл.9ж, ал.1 ЗЧРБ е посочено, че за издаване на виза кандидатът подава попълнено и подписано заявление по образец, към което прилага документи, доказващи целта на пътуването.

В чл.27, ал. 6 от Наредбата е предвидено, че определените по чл. 27, ал. 2 консулски длъжностни лица, преди да вземат решение по заявлението за издаване на виза, извършват проверка на декларираните данни и представените документи и задължително изпращат заявлението до Националния визов център за проверка в автоматизираните национални информационни фондове, Ш. информационна система и Визовата информационна система на Европейския съюз, както и за консултиране с друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, в случай че е заявено такова по реда на чл. 22 от Визовия кодекс.

В чл. 32, пар.1, б. а), т. vi) от Визовия кодекс е предвидено, че без да се засягат разпоредбите на член 25, параграф 1, издаването на виза се отказва, ако кандидатът се счита за заплаха за обществения ред, вътрешната сигурност или общественото здраве, определени в член 2, параграф 19 от Кодекса на шенгенските граници, или за международните отношения на държава-членка, по-специално когато има подаден сигнал в националните бази данни на държавите-членки с цел отказ за влизане на посочените по-горе основания. От представените по делото писма и становище от ДАНС се установява, че в случая са налице основания, посочени в чл. 32, пар.1, б), т. vi) от Визовия кодекс.

При отказа за издаване на виза на жалбоподателя не е налице противоречие с материалния закон, доколкото представените от ДАНС доказателства обосновават изводите в становището му и съответно изводите на административния орган, издал отказа. От жалбоподателя не са ангажирани доказателства, които да опровергават изводите на ДАНС и посочените в становището факти. Становището на ДАНС не е необходимо да се основа на официални документи. Напротив, то обикновено е свързано с оперативна информация, която според цитираните документи е достоверна.

Това, че жалбоподателката притежава жилище в България, не означава, че следва автоматично да ѝ бъде предоставена виза. Според установения принцип на международното право, държавите имат правото, без да нарушават ангажиментите, произтичащи за тях от договорите, да контролират влизането на чужди граждани на тяхна територия.

Обжалваният отказ е съобразен с целта на закона и принципите на съразмерност, предвидени в чл. 6, ал. 2 и ал. 5 АПК. Преценката за наличие на заплаха за сигурността и интересите на държавата се основава на личното поведение на чужденеца. В случая превес се дава именно на това, че са установени данни, че с действията си жалбоподателката може да представлява заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност на Българската държава.

От изложеното следва, че отказът е постановен от компетентен орган, в производство без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби на закона, както и в съответствие с целта на закона, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора, в случая разноси не следва да се присъждат, тъй като

ответникът не е поискал да му бъдат присъдени такива.

Водим от горното, Административен съд – София- град, I отделение, LXV състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. В. Т., [дата на раждане] в [населено място], гражданин на Руската федерация, против отказ за издаване на виза С от 07.08.2024г., издаден от завеждащ консулската служба в Посолството на Република България в [населено място], Р. федерация.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването.

Съдия: